

Nasza Wspólnota

nr 21 (45)

24 maja 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 25-31 maja 2020 r.

25.05, poniedziałek, godz. 17.00

26.05, wtorek – **Dzień Matki**, godz. 17.00

Msza święta dziękczynna za łaskę zdrowia dla Magdaleny, z prośbą o dalszą opiekę i potrzebne łaski dla całej rodziny

27.05, środa, godz. 17.00

28.05, czwartek, godz. 17.00

+ Kazimierz Halej (intencja od Marii Jakubowskiej i rodziny Pich)

29.05, piątek – wsp. św. Urszuli Ledóchowskiej, godz. 17.00

+ Kazimierz Halej (intencja od sąsiadów)

30.05, sobota, godz. 17.00

+ Adam (w 7. rocznicę śm.) i za zmarłych z rodziny

31.05, uroczystość Zesłania Ducha Świętego

9.00: ++ Wiesław Ozimczuk (w 24. rocznicę śm.), Zofia, Leon, Stanisława, Michał

11.00: ++ Kazimierz i Łucja

15.00:

Ogłoszenia

- ◆ Dziękuję bardzo P. Annie Bak i P. Mieczysławie Juryniec za sprzątnięcie i przystrojenie kwiatami naszej kaplicy.
 - ◆ Wyrazy wdzięczności składam również P. Marii Jakubowskiej za okazaną pomoc.
 - ◆ We wtorek Dzień Matki. Polecajmy Bogu nasze Mamy prosząc o potrzebne łaski dla żyjących, a dla zmarłych o radość nieba. Czyńmy to przez wstawiennictwo Maryi, Matki Chrystusa.
 - ◆ W sobotę 30 maja w bazylice archikatedralnej święcenia kapłańskie o godz. 10.00. Do przyjęcia święceń w tym roku przygotowuje się 9 diakonów naszej archidiecezji.
 - ◆ W najbliższą niedzielę uroczystość Zesłania Ducha Świętego, kończąca w liturgii okres wielkanocny.
 - ◆ W piątek początek nowenny przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego.
 - ◆ Zapraszamy na *Majówki ze św. Janem Pawłem II* – codziennie po Mszy św., a w niedziele po Mszy św. o godz. 15.00.
 - ◆ Dziękuję wszystkim (także spoza naszej Wspólnoty), którzy w ostatnim tygodniu zechcieli złożyć ofiarę na realizację koniecznych prac planowanych w naszym rektoracie.
- Niech Bóg wynagrodzi wszystkim Dobroczyńcom i ich Rodzinom potrzebnymi łaskami.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jedenastu uczniów udało się do Galilei, na górę, tam, gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami:

«Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

(Mt 28,16-20)

List Prezydium Konferencji Episkopatu Polski

(fragmenty)

Umiłowani Siostry i Bracia!

W tym roku świętujemy setną rocznicę urodzin św. Jana Pawła II, który przyszedł na świat 18 maja 1920 roku w Wadowicach. Ten wielki święty wniósł nieoceniony wkład w historię naszego kraju, Europy, świata oraz w historię Kościoła powszechnego. O Karolu Wojtyłe powiedziano i napisano już bardzo wiele, dobrze znana jest również jego biografia, która doczekała się licznych ekranizacji. W trudnym dla nas wszystkich czasie – gdy zmagamy się z pandemią koronawirusa i stawiamy pytania o przyszłość naszych rodzin oraz społeczeństwa – warto także zapytać o to, co On dziś miałby nam do powiedzenia?

Jako pierwsze przychodzą nam na myśl słowa, które wypowiedział w homilii rozpoczynającej pontyfikat: „Nie lękajcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi. Dla Jego zbawczej władzy otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokie dziedziny kultury, cywilizacji, rozwoju! Nie bójcie się! Chrystus wie, co nosi w swoim wnętrzu człowiek. On jeden to wie!” (22.10.1978). Tak, Chrystus wie, co każdy z nas nosi dziś w sobie, On doskonale zna nasze radości, niepokoje, nadzieje, lęki, tęsknoty. Tylko On ma odpowiedź na pytania, które stawiamy sobie w obecnej chwili. Święty Jan Paweł II był człowiekiem, w którego życiu niezwykle wyraźnie uwidaczniały się cierpienie i niepewność jutra. Jego droga do świętości wiodła przez szereg trudnych doświadczeń życiowych, jak choćby przedwczesna śmierć ukochanej matki czy okrucieństwa II wojny światowej. Przyjmował te wydarzenia z wiarą w to, że historię człowieka ostatecznie prowadzi Bóg, a śmierć nie jest pragnieniem Stwórcy. Gdyby Papież Polak żył dzisiaj, na pewno dobrze rozumiałby osoby przebywające w izolacji i kwarantannie. Modliłby się za chorych, zmarłych oraz ich rodziny. Sam przecież wielokrotnie chorował i cierpiał w warunkach szpitalnego odosobnienia, bez możliwości sprawowania Mszy św. z wiernymi. Jego brat Edmund zmarł w wieku 26 lat, jako młody lekarz, kiedy zaraził się od chorej pacjentki, udzielając jej pomocy medycznej. By upamiętnić swego starszego brata, nasz święty Papież trzymał na swoim biurku lekarski stetoskop. Święty Jan Paweł II

rozumiał i cenił pracę lekarzy, pielęgniarek, ratowników i pracowników medycznych, za których często się modlił i z którymi się spotykał.

Początek kapłańskiej drogi Karola Wojtyły miał miejsce w czasie II wojny światowej. Wraz ze swoimi rodakami był on ofiarą dwóch totalitarnych systemów: narodowego i międzynarodowego socjalizmu. Obydwa odrzucały Boga. Obydwa wyrosły na pysze, pogardzie dla innych i nienawiści. Obydwa odbierały wolność i godność człowiekowi. Obydwa niosły strach i śmierć. Obydwa te systemy ściśle też ze sobą współpracowały, aby doprowadzić do eksterminacji polskiej inteligencji, a naród polski przekształcić w rzesze niewolników. W tym czasie młody Karol Wojtyła był robotnikiem w kamieniołomach fabryki chemicznej Solvay w podkrakowskich Łagiewnikach.

Następny rozdział księgi życia św. Jana Pawła II to posługa księdza oraz biskupa krakowskiego. Po dwuletnich studiach w Rzymie został wikariuszem i katechetą w parafii w Niegowici, później posługiwał w Krakowie. Wykładał w seminariach duchownych i na uniwersytetach. 29 września 1958 roku został wyświęcony na biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej, a w roku 1964 został jej arcybiskupem metropolitą. Brał czynny udział we wszystkich sesjach Soboru Watykańskiego II. W roku 1967 papież Paweł VI mianował go kardynałem. W czasach komunistycznego reżimu stanowczo bronił chrześcijańskich wartości. Otwarty na dialog, w każdym widział brata. Nieustannie apelował o poszanowanie godności każdego człowieka. Emanował entuzjazmem duszpasterskim. Wiele serca poświęcał pracy z młodzieżą, studentami, z młodymi małżeństwami. Wycieczki w góry, na narty, oazy na łonie natury służyły mu zbliżaniu ludzi do Boga. Żartował, słuchał i uczył, stawiając młodym wysokie cele i wymagania.

I tak nadszedł historyczny dzień 16 października 1978 roku, gdy kard. Karol Wojtyła został wybrany papieżem. Wybór kard. Karola Wojtyły na następcę św. Piotra otworzył nowy rozdział nie tylko w jego życiu, ale także w historii Kościoła w Polsce i na świecie. Niespełna rok później zabrzmiały w Polsce słowa modlitwy: „Wołam, ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja, Jan Paweł II, papież: Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!”.

Dzisiaj – z perspektywy czasu – możemy traktować je jako słowa prorocze.